— पारंपर्य

पारत्रिक —

Jensetts förderlich MBs. 12,5626. jensettig: ऐक्तिवापार्त्रिकत्राउ Kull. zu M. 7, 18.

पार्च्य (wie eben) adj. zum Jenseits in Beziehung stehend, für's Jenseits bestimmt M. 2,236. MBa. 13,7596. Maak. P. 34,11 (vgl. u. पार्का).

पार्ट् 1) m. = पार्त Quecksilber AK. 2, 9, 100. Так. 2, 9, 34. 3, 3, 448. H. 1050. Hâr. 155. Halâj. 5, 75. Varâr. Bar. S. 75, 3. Suça. 2, 392, 11. Verz. d. B. H. 284, 5. No. 995. Sórjas. 13, 22. neutr. Suça. 2, 152, 21. Vgl. चूर्पा , रक्त . — 2) m. pl. N. eines Volkes LIA. 1, 525, N. 2. 856. M. 10, 44. MBr. 2, 1832. 1859. Hariv. 764. 768. 776. मुक्तकेशा: 781. 6441. R. 4, 44, 13. VP. 374. 189, N. 60 (fälschlich पराट्). Mârk. P. 57, 37. 38, 31. Inschr. in Z. f. d. K. d. M. 5, 449.

पार्ट्एउन m. sg. N. pr. eines Landes ÇABDAR. im ÇKDa. Nach Einigen ein Theil von Odra ÇKDa. Ist in पार् + दं (Wils.) zu zerlegen oder auf पर + ट्एउन zurückzuführen.

पार्र्श्व (पार + द °) adj. das jenseitige Ufer zeigend: कार्पधार् इवापारे भगवान्पार्र्श्व: BBAG. P. 1,13,38.

पार्द्शन (पार् + ξ °) adj. der auf das jenseitige Ufer hinüberschaut, Alles übersehen kann Bulo. P. 9,4,58.

पार्टारिक (von प्रार्) 1) adj. subst. der mit eines Andern Weibe Umgang pflegt, Ehebrecher P. 4,4,1, Vartt. 4. Jásí. 2,295 (wo vielleicht पार्टारिक कीर् zu lesen ist). MBH. 2,1130. 5,1227 = 13,4278. Kathis. 19,48. 34,185. H. an. 3,486. Kic. zu P. 5,2,92 (fälschlich प्रा). — 2) adj. das Weib eines Andern betreffend, darauf bezüglich: ऋधिकर्ण Verz. d. Oxf. H. 213, b, 12.18.

पारदारिन् = पारदारिक 1. MBn. 13, 3567. Wohl nur sehlerhast für परदारिन्.

पार्टार्प (von पर्टार्) n. der Umgang mit einem fremden Weibe, Ehebruch M. 11, 59. Jásís. 3,235. MBa. 12, 1234. 13,5094.

पार्रश्चन् (पार् + द°) adj. der das jenseitige User gesehen hat, vollkommen vertraut mit Etwas: समस्तामीर् शास्त्राणीव Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,508, Çl. 34. Andere Belege s. u. रश्चन्

पारदेशिक adj. von परदेश Wils.

पार्द्श्य (wie eben) adj. aus einem fremden Lande herstammend, ausländisch: पाय Jaen. 2,252.

पार्धेनु und ेधेनुक Bez. einer Mischlingskaste, ein Ajogava Ças-

বাট্রের (বাট্ + মুর) m. pl. Standarten des jenseitigen Ufers, in Kåç-mira Bez. von jenseits des Meeres (aus Ceylon) herkommender Standarten, die bei Processionen der Könige hinausgetragen werden, Riéa-Tar. 3,78.

पार्नेतर् (पार् + ने°) nom. ag. der Jmd an's jenseitige U/er bringt: यो नः संख्ये नारिव पार्नेता MBu. 2,2161.

पार्भृत n. Darbringung, Geschenk; davon भृतीय adj. Wils. Feblerhaft für प्राभत, प्राभृतीय.

पार्मक MBa. 13,3350 und पार्मिका R. 1,22,10 feblerbaft für पर . वैश्मस्थ्य n. nom. abstr. von पर्म-स्थ gənə ब्राह्मणादि zu P. 5,1, 124. — Vgl. पारमेश्व.

पारमकेंस adj. f. ई zu Paramahamsa (nach Bunnous hier so v. a.

Brahman) in Beziehung stehend: संक्ति Buis. P. in den Unterschrt. Recueil inspiré par Brahma Buan.

पार्मक्स्य n. nom. abstr. von पर्मक्स Base. P. 1,18,22. 2,4,13. 3.8. 8. 22,19. 4,21,40. 5,1,26.

पार्माधिक (von प्रमार्थ) adj. f. ई real, wirklich, wahr Çank. zu Bab. Âr. Up. S. 90. 201. Colebr. Misc. Ess. I ,375. Bâlab. 33. Bhâg. P. 3.29, 1. Kull. zu M. 9,262. Schol. zu Kap. 1,19. 44. Madhjam. 24. dem es um die Wahrheit zu thun ist: लीक Spr. 532.

पार्मिता f. das Gelangen zum jenseitigen Ufer, die vollkommene Erreichung einer Tugend, Vollkommenheit in Etwas; deren werden bei den Buddhisten sechs (दान ः, शीलः ः, तातिः ः, वीर्यः , ध्यानः und प्रज्ञाः oder zehn (ausser den 6 eben genannten noch उपाय , प्रशािधान , ब-ल॰ und ज्ञान॰, oder auch दान॰, शोल॰, निष्क्रम॰, प्रज्ञा॰, वीर्ष॰, ता-ति॰, सत्य॰, ऋधिष्ठान॰, मैत्री॰ und उपेता॰) angenommen, als den Bodhisattva zukommend. Burnour in Lot. de la b. l. 544. fgg. WASSILлеw 123. fg. Köppen I, 313 u. s. w. H. 233, Sch. ° द्व्य das Hers -die Quintessenz einer Par. Wassiljew 145. Wir halten das Wort für eine Verkürzung von पारमितता, nom. abstr. von पारमित (पार्म, acc. von पार, + इत) der zum jenseitigen User gekommen ist. Bunnoup (Intr. 463) fasst पार्रिमता als adj., zu dem ein subst. f. zu ergänzen wäre; mit der Zeit konnte, nach seiner Meinung, das adj., weil es in der Form mit einem nom. abstr. auf ता zusammenfiel, geradezu für dieses angesehen werden. - Nach H. ç. 106 ist पारमित m. (wenn die Lesart richtig sein sollte) = क्वांद.

पार्मेश्चर (von प्रमेश्चर) adj. f. ई zum höchsten Herrn, zu Çi va w. s. w. in Beziehung stehend, ihm gehörig, ihn betreffend, von ihm kommend: प्रसाद Катва̂s. 6, 164. श्रस्त Vasu-P. in Verz. d. Oxf. H. 32, b, 39. पर् Prab. 16,5. सिद्धाल 57, 14. दीता 15.

पारमेष्ठ m. patron. von परमेष्ठिन् MBn. 12, 12700.

पार्मेद्या (von प्रमिष्ठन) 1) adj. zum Oberhanpt —, zum höchsten tiott (Brahman) in Beziehung stehend, ihnen gehörig, ihnen zukommend. von ihnen kommend u. s. w.: चाम्रच्यत्रनादिभिः Bulg. P. 6, 7, 6. ऋष्यः = রন্থার্থ: MBu. 1, 7682. হাল্ল 3, 11900. 6, 5802. स्थान Hariv. 2703. কার্নন্ 2162. 12311. বাল্ম 9660. धिष्णा Bulg. P. 6, 7, 13. धामन् 7, 3, 88. पर् 9, 15, 39. n. pl. die Insignien des Oberhauptes, die königlichen Insignien 10, 88. — 2) n. die höchste Stellung Ait. Ba. 8, 6. 12. 17. MBu. 2,639. Bulg. P. 2, 2, 22. 26. 3, 16, 15. 32, 15. 4, 29, 84. 6, 11, 25.

पार्परीपा (von पर्परा) adj. von Vater auf Sohn übergegangen, ererbt: टास Vivàdak. 44,6.

पारंपरीय (wie eben) adj. überliefert: श्रामाय Kull. zu M.4,50.

पारंपर्प (von परंपरा) 1) adj. einer auf den andern folgend: निवृत्तेषु च सैन्येषु पारंपर्पेषु (°पर्येषा?) सर्वशः MBn. 6, 5717. — 2) n. a) ununterbrochene Folge, Kette KAP. 1, 69 (68). 128 (122). ऐतिक्यमविज्ञातप्रवक्तकं प्रवादपारंपर्यम् das von-Munde-zu-Munde-Gehen eines Geredes Z. d. d. m. G. 7,311, N. 2. उपदेश traditionelle Unterweisung Schol. zu P. 5, 4, 28. पारंपर्यापदेश dass. AK. 2, 7, 12. Staias. 13, 2. पारंपर्य Tradition H. 80. Halli. 2, 247. Buattotp. zu Varin. Brn. S. 52, 1. तिसम्देशे य श्राचारः पारंपर्यक्रमागतः so v. a. überliefert M. 2, 18. पारंपर्यागत dass. MBu. 13,